

NEUVOSTON PÄÄTÖS

tehty 19 päivänä joulukuuta 2006

yhteisön takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille yhteisön ulkopuolella toteutettuihin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja lainatakauksista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta

(2006/1016/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 181 a artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan investointipankki (EIP), on vuodesta 1963 toteuttanut toimia yhteisön ulkopuolella tukeakseen yhteisön ulkosuhdepolitiikkaa.
- (2) Nämä toimet on enimmäkseen toteutettu neuvoston pyynnöstä, ja niihin on myönnetty komission hallinnoima yhteisön talousarviotakuu. Viimeisin yhteisön takuu vahvistettiin vuosille 2000–2007 yhteisön takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille yhteisön ulkopuolisiin hankkeisiin myönnettyistä lainoista aiheutuvien tappioiden varalta (Keski- ja Itä-Eurooppa, Välimeren maat, Latinalainen Amerikka ja Aasia sekä Etelä-Afrikan tasavalta) 22 päivänä joulukuuta 1999 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2000/24/EY ⁽²⁾ sekä aluekohtaista lainantantoa koskevilla päätöksillä 2001/77/EY ⁽³⁾ ja 2005/48/EY ⁽⁴⁾.
- (3) Jotta EIP voisi tukea EU:n ulkoisia toimia luottokelpoisuutensa kuitenkin kärsimättä, sille olisi myönnettävä yhteisön ulkopuolella toteutettavia toimia varten yhteisön talousarviotakuu. EIP:a olisi kannustettava lisäämään toimiaan – yhteisön takuuseen kuitenkin turvautumatta – yhteisön ulkopuolella erityisesti liittymistä valmistelevissa maissa ja Välimeren maissa sekä *investment grade* -luokituksen saaneissa maissa muilla alueilla, ja yhteisön takuun kattavuuden osalta olisi täsmennettävä, että se kattaa poliittisia riskejä ja muita valtiollisia riskejä.
- (4) Yhteisön takuulla olisi katettava sellaisille EIP:n rahoituskelpoisille investointihankkeille myönnettyistä lainoista ja lainatakauksista aiheutuneet tappiot, jotka toteutetaan maissa, jotka voivat saada tukea liittymistä valmistelevalta tukivälineestä ⁽⁵⁾ (IPA) eurooppalaisesta naapurisuuden ja kumppanuuden välineestä ⁽⁶⁾ (ENPI) ja kehitys yhteistyön rahoitusvälineestä, (DCI) edellyttäen, että kyseinen lainarahoitus tai takaus on myönnetty allekirjoitetun sopimuksen nojalla eikä sopimuksen voimassaolo ole päättynyt eikä sitä ole peruutettu (jäljempänä 'EIP:n rahoitustoimet').
- (5) Tämän päätöksen nojalla yhteisön takuun piiriin kuuluvien määrien tulisi olla EIP:n rahoituksen enimmäismääriä. Niiden ei tulisi olla tavoitteita, jotka EIP:n olisi välttämättä saavutettava.
- (6) EU:n ulkosuhdepolitiikkaa on viime vuosina tarkistettu ja laajennettu. Näin on tehty muun muassa laajentumisstrategiaa koskevassa komission vuoden 2005 asiakirjassa olevan liittymistä valmistelevan strategian osalta, 12 päivänä toukokuuta 2004 annetussa komission strategia-asiakirjassa esitetyn Euroopan naapurisuuspolitiikan osalta, Latinalaista Amerikkaa ja Kaakkois-Aasiaa koskevien uusittujen kumppanuuksien osalta sekä EU:n ja Venäjän, EU:n ja Kiinan sekä EU:n ja Intian välisten strategisten kumppanuuksien osalta.
- (7) EU:n ulkosuhdepolitiikkaa tuetaan vuodesta 2007 uusilla rahoitusvälineillä, jotka ovat IPA, ENPI ja DCI, sekä vakautusvälineellä ⁽⁷⁾.
- (8) EIP:n rahoitustoimien olisi oltava yhdenmukainen EU:n ulkosuhdepolitiikan ja sen aluekohtaisten erityistavoitteiden kanssa ja tuettava niitä. EIP:n rahoituksen olisi täydennettävä eri alueiden vastaavia yhteisön avustuspolitiikkoja, -ohjelmia ja -välineitä, varmistamalla yhtenäisyys EU:n toimien kanssa kokonaisuutena. Jäsenvaltioiden ympäristönsuojelun ja energiahuollon varmuuden olisi lisäksi oltava osa EIP:n rahoituksellisia tavoitteita kaikilla rahoituskelpoisilla alueilla. EIP:n rahoitustoimia olisi toteutettava maissa, joissa poliittisia ja makrotaloudellisia näkökohtia koskevien EU:n korkean tason sopimusten mukaiset ehdot täytyvät.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 30. marraskuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL L 9, 13.1.2000, s. 24, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2006/174/EY (EUVL L 62, 3.3.2006, s. 26).

⁽³⁾ EYVL L 292, 9.11.2001, s. 41.

⁽⁴⁾ EUVL L 21, 25.1.2005, s. 11.

⁽⁵⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1085/2006, 17. heinäkuuta 2006 (EUVL L 210, 31.7.2006, s. 82).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1638/2006, 24. lokakuuta 2006 (EUVL L 310, 9.11.2006, s. 1).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1717/2006, 15. marraskuuta 2006 (EUVL L 327, 24.11.2006, s. 1).

- (9) Komission ja EIP:n välistä poliittista vuoropuhelua sekä strategista suunnittelua ja keskinäistä johdonmukaisuutta EIP:n ja komission rahoituksen välillä olisi vahvistettava. EU:n ulkopuolella toteutettavien EIP:n toimien ja EU:n politiikkojen välistä yhteyttä olisi vahvistettava parantamalla EIP:n ja komission välistä yhteistyötä sekä keskitysti että konkreettisen toiminnan tasolla. Vahvistettuun koordinointiin olisi kuuluttava muun muassa varhaisessa vaiheessa järjestettäviä keskinäisiä neuvotteluja poliittisista näkökohdista, molemmille osapuolille tärkeiden asiakirjojen laadinnasta ja hankekokonaisuuksien valmistelusta. Komission tai EIP:n laatimiin strategista ohjelmasuunnittelua koskeviin asiakirjoihin liittyvät varhaiset neuvottelut ovat erityisen tärkeitä, jotta parhaat mahdolliset synergiaedut EIP:n ja komission toimien välillä voidaan saavuttaa ja jotta edistymistä asiaa koskevien EU:n poliittisten tavoitteiden saavuttamisessa voidaan mitata.
- (10) Liittymistä valmistelemissa maissa EIP:n rahoitustoimien olisi vastattava liittymis- ja Eurooppa-kumppanuuksissa, vakautus- ja assosiaatiosopimuksissa sekä EU:n kanssa käydyissä neuvotteluissa vahvistettuja ensisijaisia tavoitteita. Länsi-Balkanin alueella EU:n toimien painopisteen tulisi edelleen siirtyä vaiheittain jälleenrakennuksesta liittymistä valmistelevaan tukeen. Tässä yhteydessä EIP:n toimilla olisi lisäksi pyrittävä parantamaan institutionaalisia valmiuksia, tarvittaessa yhdessä muiden alueella toimivien kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa. Vuosina 2007–2013 ehdokasmaihin (Kroatiaan, entiseen Jugoslavian tasavaltaan Makedoniaan ja Turkkiin) suuntautuva rahoitus olisi yhä useammin myönnettävä liittymistä valmistelevalta EIP:n välineestä, jota olisi ajan myötä ulotettava kattamaan muut mahdolliset Länsi-Balkanin ehdokasmaat niiden liittymisprosessin edetessä.
- (11) Niiden maiden osalta, joihin sovelletaan ENPI:tä, EIP:n olisi jatkettava ja vahvistettava toimiaan Välimeren alueella, kiinnittäen entistä enemmän huomiota yksityisen sektorin kehittämiseen. Tähän liittyen tarvitaan kumppanimaiden yhteistyötä yksityisen sektorin kehityksen helpottamiseksi ja rakenneuudistuksen edistämiseksi, erityisesti rahoitusosalalla, sekä muita toimenpiteitä, joilla helpotetaan EIP:n toimia, erityisesti sen varmistamiseksi, että EIP voi laskea liikkeeseen joukkovelkakirjalainoja paikallisilla markkinoilla. Itä-Euroopan ja Etelä-Kaukasian maissa ja Venäjällä EIP:n olisi vahvistettava toimiaan sen mukaisesti kuin ne täyttävät poliittisia ja makrotaloudellisia näkökohtia koskevien EU:n korkean tason sopimusten mukaiset ehdot. Tällä alueella EIP:n olisi rahoitettava EU:n kannalta tärkeitä hankkeita liikenteen, energian, televiestinnän ja ympäristöön liittyvän infrastruktuurin aloilla. Etusijalle olisi asetettava Euroopan laajuisten verkkojen tärkeimmät jatko yhteydet, hankkeet, joilla on rajatylittäviä vaikutuksia yhteen tai useampaan jäsenvaltioon, ja alueellista yhdentymistä edistävät, yhteyksiä lisäävät merkittävät hankkeet. Ympäristöalalla EIP:n olisi Venäjällä asetettava etusijalle pohjoisen ulottuvuuden ympäristökumppanuuden piiriin kuuluvat hankkeet. Energia-alalla erityisen tärkeitä ovat strategiseen energiahuoltoon ja energian kuljetuksiin liittyvät hankkeet. EIP:n rahoitustoimet tällä alueella olisi toteutettava läheisessä yhteistyössä Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin (jäljempänä "EBRD") kanssa, erityisesti niiden ehtojen mukaisesti, joista sovitaan komission, EIP:n ja EBRD:n kolmenvälisessä yhteistyöpöytäkirjassa.
- (12) EIP:n rahoitustoimia Aasian ja Latinalaisen Amerikan maissa aletaan vaiheittain saattaa näitä alueita koskevan EU:n yhteistyöstrategian mukaisiksi, ja niillä on tarkoitus täydentää yhteisen talousarviosta rahoitettavia välineitä. EIP:n olisi vaiheittain pyrittävä laajentamaan toimiaan useampiin, myös vähemmän vauraisiin maihin näillä alueilla. EU:n tavoitteiden tukemiseksi Aasiassa ja Latinalaisen Amerikan maissa toteutettavat EIP:n rahoitustoimet olisi kohdistettava ympäristön kannalta kestäviin (myös ilmastonmuutoksen lieventämistä koskeviin) ja energiahuollon varmuutta koskeviin hankkeisiin sekä suoran ulkomaisen investoinnin sekä teknologian ja taitotiedon siirron avulla toteutuvaan jatkuvaan tukeen EU:n toiminnalle Aasiassa ja Latinalaisessa Amerikassa. EIP:n olisi voitava kustannustehokkuuden vuoksi työskennellä myös suoraan paikallisten yritysten kanssa erityisesti ympäristön kestävyteen ja energiahuollon varmuuteen liittyvillä aloilla. Väliarvioinnissa tarkastellaan uudelleen EIP:n Aasian ja Latinalaisen Amerikan rahoitustoimien tavoitteita.
- (13) Keski-Aasiassa EIP:n olisi keskityttävä merkittäviin energiahuolto- ja energian kuljetushankkeisiin, joilla on rajatylittäviä vaikutuksia. EIP:n rahoitustoimet olisi Keski-Aasiassa toteutettava läheisessä yhteistyössä EBRD:n kanssa ja erityisesti niiden ehtojen mukaisesti, joista sovitaan komission, EIP:n ja EBRD:n välisessä kolmenkeskisessä yhteisymmärryspöytäkirjassa.
- (14) Cotonoun sopimuksen nojalla AKT-maissa toteutettavien toimien täydentämiseksi EIP:n olisi keskityttävä Etelä-Afrikassa yleisen edun mukaisiin infrastruktuurihankkeisiin (kunnallinen infrastruktuuri, sähkö ja vesi) ja yksityisen sektorin, myös pk-yritysten, tukemiseen. EU:n ja Etelä-Afrikan kauppaa ja kehitysyhteistyötä koskevaan sopimukseen sisältyvien taloudellista yhteistyötä koskevien määräysten täytäntöönpano edistää osaltaan EIP:n toimintaa alueella.
- (15) Kyseessä oleville alueille annettavan EU:n kokonaistuen johdonmukaisuuden lisäämiseksi olisi etsittävä tarvittaessa mahdollisuuksia yhdistää EIP:n rahoitus ja EU:n budjettivarat avustuksina, riskipääomana ja korkotukina IPA:n, ENPI:n, vakausvälineen ja Etelä-Afrikan osalta DCI:n kautta hankevalmisteluun ja -toteutukseen sekä lainsäädännön ja määräysten parantamiseen liittyvän teknisen avun ohella.

(16) EIP toimii jo läheisessä yhteistyössä kansainvälisten rahoituslaitosten ja eurooppalaisten kahdenvälisen laitosten kanssa. Tätä yhteistyötä ohjaavat aluekohtaiset yhteisymmärryspöytäkirjat, joiden tulisi olla EIP:n hallintoelinten hyväksymiä. Tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvien, EU:n ulkopuolella toteutettavien rahoitustoimien osalta EIP:n olisi edelleen pyrittävä lisäämään koordinoitua ja yhteistyötä kansainvälisten rahoituslaitosten ja tarvittaessa eurooppalaisten kahdenvälisen laitosten kanssa, mukaan lukien soveltuvin osin yhteistyö hankkeita koskevien ehtojen johdonmukaisuuden saavuttamiseksi, yhteisrahoituksen entistä laajempi käyttö ja osallistuminen muiden kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa maailmanlaajuisiin hankkeisiin, esimerkiksi tuen koordinoitua ja tehokkuutta edistäviin hankkeisiin.

(17) EIP:n ja komission raportointia EIP:n rahoitustoimista olisi lisättävä. Komission olisi vuosittain annettava EIP:lta saatujen tietojen pohjalta Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus tämän päätöksen nojalla toteutetuista EIP:n rahoitustoimista. Kertomukseen tulisi erityisesti sisältyä osio, jossa käsitellään toiminnan tuottamaa EU:n politiikkojen mukaista lisähyötyä, sekä osio, jossa käsitellään yhteistyötä komission ja muiden kansainvälisten rahoituslaitosten ja kahdenvälisen lainantajien kanssa, mukaan lukien yhteisrahoitus.

(18) Tällä päätöksellä perustetulla yhteisön takuulla katetaan EIP:n sopimat rahoitustoimet ajanjaksona, joka alkaa 1 päivänä helmikuuta 2007 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2013. Kauden ensimmäisen puoliskon aikana tapahtuneen kehityksen arvioimiseksi EIP:n ja komission olisi suoritettava kauden puolivälissä tätä päätöstä koskeva väliarviointi. Väliarviointiin olisi erityisesti sisällytettävä ulkoinen arviointi, jota koskevat toimintaohjeet ovat tämän päätöksen liitteessä II.

(19) EIP:n rahoitustoimia olisi edelleen hallinnoitava pankin omien sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti, mukaan lukien soveltuvat valvontatoimenpiteet, sekä tilintarkastustuomioistuimen ja Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti.

(20) Ulkosuhteisiin liittyville hankkeille perustetun takuurahaston (jäljempänä 'takuurahasto'), josta säädetään 31 päivänä lokakuuta 1994 annetussa neuvoston asetuksessa (EY, Euratom) N:o 2728/94⁽¹⁾, olisi myös vastaisuudessa

toimittava likviditeettipuskurina, joka suojaa yhteisön talousarviota EIP:n rahoitustoimien tappioilta.

(21) EIP:n olisi valmisteltava komissiota kuullen rahoitustoimensa sopimista koskeva ohjeellinen monivuotinen ohjelma, jolla varmistetaan takuurahaston rahoittamiseen liittyvä tarkoituksenmukainen budjetointi,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Takuu ja enimmäismäärät

1. Yhteisö myöntää Euroopan investointipankille (EIP) yleisen takuun (yhteisön takuu) kattamaan suorittamatta jääneet mutta EIP:lle kuuluvat maksut lainoista ja lainatakauksista, jotka on myönnetty EIP:n rahoituskelpoisiin investointihankkeisiin maissa, joihin tätä päätöstä sovelletaan, kun mainittu lainarahoitus tai takaus on myönnetty sellaisen allekirjoitetun sopimuksen perusteella, jonka voimassaolo ei ole päättynyt ja jota ei ole peruutettu (jäljempänä 'EIP:n rahoitustoimet') EIP:n omien sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti Euroopan unionin asianmukaisen ulkosuhdepoliittisten tavoitteiden tukemiseksi.

2. Yhteisön takuun enimmäismäärä on 65 prosenttia EIP:n rahoitustoimien puitteissa maksettujen lainojen ja myönnettyjen takausten kokonaisuudesta, josta on vähennetty takaisin maksetut määrät ja johon on lisätty kaikki niihin liittyvät määrät.

3. EIP:n rahoitustoimien enimmäismäärä koko 6 kohdassa tarkoitettulla ajanjaksolla, josta on vähennetty peruutetut määrät, ei saa ylittää 27 800 miljoonaa euroa. Enimmäismäärä jaetaan kahteen osaan:

a) perusmäärä, jonka kiinteä enimmäismäärä on 25 800 miljoonaa euroa, mukaan lukien 4 kohdassa määritelty alueellinen jakauma, joka kattaa koko 6 kohdassa tarkoitettua ajanjakson.

b) valinnainen 2 000 miljoonan euron valtuus. Tämän määrän käyttöönotosta kokonaisuudessaan tai osittain sekä sen alueellisesta jakautumisesta päättää neuvosto perustamissopimuksen 181 a artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen. Päätös perustuu 9 artiklassa säädetyn väliarvioinnin tuloksiin.

⁽¹⁾ EYVL L 293, 12.11.1994, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY, Euratom) N:o 2273/2004 (EUVL L 396, 31.12.2004, s. 28).

4. Edellä olevassa 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettu perusmäärä jaetaan seuraaviin sitoviin alueellisiin enimmäismääriin:

- a) Liittymistä valmistelevat maat: 8 700 miljoonaa euroa;
- b) Naapuruus- ja kumppanuusmaat: 12 400 miljoonaa euroa,
- joka jaetaan seuraavien ohjeellisten alaotsakkeen enimmäismäärien mukaisesti:
- i) Välimeren maat: 8 700 miljoonaa euroa
- ii) Itä-Euroopan maat, Etelä-Kaukasian maat ja Venäjä: 3 700 miljoonaa euroa
- c) Aasian ja Latinalaisen Amerikan maat: 3 800 miljoonaa euroa,

joka jaetaan seuraavien ohjeellisten alaotsakkeen enimmäismäärien mukaisesti:

- i) Latinalaisen Amerikan maat: 2 800 miljoonaa euroa
- ii) Aasian maat: 1 000 miljoonaa euroa
- d) Etelä-Afrikan tasavalta: 900 miljoonaa euroa.

5. EIP:n hallintoelimet voivat tehdä päätöksen, jonka perusteella alueellisten enimmäismäärien puitteissa osoitetaan uudelleen enintään 10 prosenttia alueellisesta enimmäismäärästä alaotsakkeen enimmäismäärien kesken.

6. Yhteisön takuulla katetaan EIP:n allekirjoittamat rahoitustoimet ajanjaksona, joka alkaa 1 päivänä helmikuuta 2007 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2013.

7. Jos neuvosto ei ole tehnyt päätöstä yhteisön takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille sen yhteisön ulkopuolella toteuttamiin rahoitustoimiin 6 kohdassa tarkoitettujen ajanjakson päättyessä, tätä ajanjaksoa jatketaan automaattisesti kuudella kuukaudella.

2 artikla

Maat, joita takuu koskee

1. Liitteessä I on luettelo maista, jotka saavat tai voivat saada yhteisön takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta.
2. Kun on kyse liitteessä I luetelluista ja tähdellä (*) merkityistä maista sekä maista, joita ei ole lueteltu liitteessä I, tällaisen maan kelpoisuudesta saada yhteisön takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta päättää neuvosto tapauskohtaisesti perustamis-

sopimuksen 181 a artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen.

3. Yhteisön takuu koskee ainoastaan EIP:n rahoitustoimia, jotka toteutetaan maissa, jotka ovat tehneet EIP:n kanssa puitesopimuksen, jossa määrätään EIP:n rahoitustoimiin sovellettavista oikeudellisista ehdoista.

4. Siinä tapauksessa, että jonkin maan poliittinen tai taloudellinen tilanne aiheuttaa vakavaa huolta, neuvosto voi päättää yhteisön takuun piiriin kuuluvan EIP:n rahoituksen keskeyttämisestä kyseisessä maassa perustamisopimuksen 181 a artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen.

5. Yhteisön takuu ei kata tietyssä maassa toteutettavia EIP:n rahoitustoimia, kun tällaisia EIP:n rahoitustoimia koskeva sopimus on allekirjoitettu sen jälkeen, kun kyseinen maa on liittynyt Euroopan unioniin.

3 artikla

Yhteensopivuus Euroopan unionin politiikkojen kanssa

1. EIP:n ulkoisten toimien ja Euroopan unionin ulkosuhdepoliittisten tavoitteiden välistä johdonmukaisuutta lisätään parhaiden mahdollisten synergiaetujen saavuttamiseksi EIP:n rahoitustoiminnan ja Euroopan unionin talousarviovarojen välillä, erityisesti käymällä säännöllistä ja järjestelmällistä vuoropuhelua ja järjestämällä varhaisessa vaiheessa neuvotteluja seuraavista asioista:

- a) komission laatimat strategiset asiakirjat, kuten maa- ja aluekohtaiset strategia-asiakirjat, toimintasuunnitelmat ja liittymistä valmistelevat asiakirjat,
- b) EIP:n strategiset suunnitteluasiakirjat ja hankekokonaisuuden valmistelu,
- c) muut poliittiset ja toiminnalliset näkökohdat.

2. Tällainen yhteistyö eriytetään alueellisesti siten, että EIP:n asema ja Euroopan unionin politiikat kullakin alueella otetaan huomioon.

3. Yhteisön takuu ei kata EIP:n rahoitustoimea, josta komissio antaa EIP:n perussäännön 21 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti kielteisen lausunnon.

4. EIP:n rahoitustoimien ja Euroopan unionin ulkosuhdepoliittisten tavoitteiden välistä johdonmukaisuutta seurataan 6 artiklan mukaisesti.

4 artikla

Yhteistyö muiden kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa

1. EIP:n rahoitustoimet toteutetaan tarvittaessa entistä suuremmassa määrin EIP:n ja muiden kansainvälisten rahoituslaitosten tai eurooppalaisten kahdenvälisten laitosten välisenä yhteistyönä ja/tai yhteisrahoituksena mahdollisimman suuren synergian ja yhteistyön sekä tehokkuuden aikaansaamiseksi, jotta riskien kohtuullinen jakautuminen ja hankkeita ja aloja koskevien ehtojen johdonmukaisuus voidaan varmistaa.

2. Tätä yhteistyötä helpotetaan koordinoinnilla, joka toteutetaan tarvittaessa komission, EIP:n ja eri alueilla toimivien tärkeimpien kansainvälisten rahoituslaitosten ja eurooppalaisten kahdenvälisten laitosten välisin yhteistyöpöytäkirjoin.

3. Kansainvälisten rahoituslaitosten ja muiden luotonantajien kanssa tehtävää yhteistyötä arvioidaan 9 artiklassa säädettyssä väliarvioinnissa.

5 artikla

Yhteisön takuun ehdot ja kattavuus

1. Yhteisön takuulla katetaan kaikki saamatta jääneet mutta EIP:lle kuuluvat maksut sellaisten EIP:n rahoitustoimien osalta, joista on tehty sopimus valtion kanssa tai joilla on valtion takaus, sekä muiden sellaisten EIP:n rahoitustoimien osalta, joista on tehty sopimus alueellisten tai paikallisviranomaisten taikka julkisessa omistuksessa tai määräysvallassa olevien yritysten tai elinten kanssa, jos tällaisista muista EIP:n rahoitustoimista on tehty asianmukaiset, kyseisen maan luottoriskitilanteen huomioon ottavat EIP:n luottoriskianalyysit (jäljempänä 'kokonaistakuu').

"Valtion" käsitteeseen sisältyvät tätä artiklaa ja 6 artiklan 4 kohtaa sovellettaessa myös palestiinalaishallinnon edustamat Länsiranta ja Gaza sekä Yhdistyneiden Kansakuntien väliaikaisen siiviilioperaation edustama Kosovo.

2. Muiden kuin 1 kohdassa tarkoitettujen EIP:n rahoitustoimien osalta yhteisön takuulla katetaan kaikki saamatta jääneet mutta EIP:lle kuuluvat maksut, jotka ovat jääneet maksamatta jonkin seuraavassa esitetyn riskin toteutumisen vuoksi ("poliittisen riskin takuu"):

- a) valuutansiirtojen estyminen,
- b) pakkolunastus,
- c) sota tai kansalaislevottomuudet,

d) oikeussuojan epääminen sopimusrikkomustapauksissa.

6 artikla

Raportointi ja kirjanpito

1. Komissio antaa vuosittain kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän päätöksen nojalla toteutetuista EIP:n rahoitustoimista. Kertomuksen on sisällettävä arvio EIP:n rahoitustoimien vaikutuksista ja tehokkuudesta hanke-, ala-, maa- ja aluekohtaisesti sekä siitä, miten EIP:n rahoitustoimilla on tuettu Euroopan unionin ulkosuhdepoliittisten tavoitteiden saavuttamista, ottaen huomioon EIP:n toimintatavoitteet. Sen on sisällettävä myös arvio EIP:n ja komission sekä EIP:n ja muiden kansainvälisten rahoituslaitosten ja kahdenvälisten tuentajien välisen yhteistyön laajuudesta.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua raportointia varten EIP toimittaa komissiolle vuosittaiset kertomukset tämän päätöksen nojalla toteutetuista EIP:n rahoitustoimista ja Euroopan unionin ulkosuhdepolitiikan tavoitteiden saavuttamisesta, mukaan lukien yhteistyö muiden kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa.

3. EIP toimittaa komissiolle tarvittaessa tilasto-, rahoitus- ja kirjanpitotietoja jokaisesta rahoitustoimestaan, jotta komissio voi täyttää raportointivelvoitteensa ja vastata Euroopan tilintarkastustuomioistuimen selvityspyyntöihin, sekä tilintarkastusdistukset laina- ja takauksistaan.

4. Komission kirjanpitoa ja kokonaistakuun soveltamisalaan kuuluvia riskejä koskevaa raportointia varten EIP toimittaa komissiolle riskianalyysit ja luokitustiedot sellaisista rahoitustoimistaan, joissa lainanottajana tai takauksen saajana on muu kuin valtio.

5. EIP toimittaa 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettut tiedot omalla kustannuksellaan.

7 artikla

Komission suorittamien maksujen takaisinperintä

1. Kun komissio suorittaa yhteisön takuun nojalla maksun, EIP toteuttaa suoritettujen maksujen osalta saatavien perinnän komission nimissä ja lukuun.

2. EIP ja komissio tekevät saatavien perintää koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja menettelyistä sopimuksen viimeistään sinä päivänä, jona jäljempänä 8 artiklassa tarkoitettu sopimus tehdään.

*8 artikla***Takuusopimus**

EIP ja komissio tekevät takuusopimuksen, jossa määrätään yhteisön takuuta koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja menettelyistä.

*9 artikla***Päätöksen uudelleentarkastelu**

1. Komissio esittää ulkopuolisen arvioinnin perusteella tämän päätöksen soveltamista koskevan väliarviointikertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2010 ja liittää siihen tarvittaessa päätösten muutosehdotuksen. Kyseinen ulkopuolinen arvio toteutetaan liitteessä II olevien toimintaohjeiden mukaisesti.

2. Komissio laatii loppukertomuksen tämän päätöksen soveltamisesta 31 päivään heinäkuuta 2013 mennessä.

*10 artikla***Soveltaminen**

Tämä päätös tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 19 päivänä joulukuuta 2006

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. KORKEAOJA

LIITE I

I artiklan soveltamisalaan kuuluvat alueet ja valtiot

A. LIITTYMISTÄ VALMISTELEVAT MAAT

1) Ehdokasmaat

Kroatia, Turkki ja entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia.

2) Mahdolliset ehdokasmaat

Albania, Bosnia ja Hertsegovina, Montenegro, Serbia ja Kosovo sellaisena kuin se on määritetty Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslausemassa 1244 (1999).

B. NAAPURUUS- JA KUMPPANUUSMAAT

1) Välimeren maat

Algeria, Egypti, Länsiranta ja Gaza, Israel, Jordania, Libanon, Libya (*), Marokko, Syyria ja Tunisia.

2) Itä-Euroopan maat, Etelä-Kaukasian maat ja Venäjä

Itä-Eurooppa: Moldova, Ukraina ja Valko-Venäjä (*);

Etelä-Kaukasia: Armenia, Azerbaidžan ja Georgia;

Venäjä: Venäjä.

C. AASIA JA LATINALAINEN AMERIikka

1) Latinalainen Amerikka

Argentiina, Bolivia, Brasilia, Chile, Kolumbia, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Meksiko, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peru, Uruguay ja Venezuela.

2) Aasia

Aasia (Keski-Aasiaa lukuun ottamatta):

Afganistan (*), Bangladesh, Bhutan (*), Brunei, Kambodža (*), Kiina (Hongkongin ja Macaon erityishallintoalueet mukaan luettuina), Intia, Indonesia, Irak (*), Etelä-Korea, Laos, Malesia, Malediivit, Mongolia, Nepal, Pakistan, Filippiinit, Singapore, Sri Lanka, Taiwan (*), Thaimaa, Vietnam ja Jemen.

Keski-Aasia:

Kazakstan (*), Kirgisia (*), Tadžikistan (*), Turkmenistan (*) ja Uzbekistan (*)

D. ETELÄ-AFRIKKA

Etelä-Afrikka

LIITE II

Väliarviointi ja EIP:n ulkoisen valtuuden arviointia koskevat toimintaohjeet

Väliarviointi

Viimeistään vuonna 2010 toteutetaan laaja EIP:n ulkoista rahoitusta koskeva väliarviointi. Tämä arviointi, joka perustuu joka suhteessa neuvostolle toimitettavaan riippumattomaan ulkopuoliseen arvioon, muodostaa perustan jäsenvaltioiden päätökselle siitä, onko toisessa vaiheessa vuoden 2010 jälkeisellä ajanjaksolla annettava mahdollista lainaa lisäävä vaihtoehtoinen valtuus ja missä laajuudessa se on annettava, onko valtuuteen tehtävä muita muutoksia ja miten voidaan varmistaa EIP:n toimien mahdollisimman suuri hyöty ja tehokkuus. Komissio esittää neuvostolle ja Euroopan parlamentille viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2010 väliarvioinnin, jota käytetään tarvittaessa valtuuden muuttamista koskevan ehdotuksen perustana. Neuvosto tekee tarvittavat päätökset kuultuaan parlamenttia.

Arvioinnin puitteet

Arviointiin sisältyvät:

- a) arvio EIP:n ulkoisista rahoitustoimista. Osia arvioinnista toteutetaan yhteistyössä EIP:n ja komission arviointiyksiköiden kanssa;
- b) arvio EIP:n ulkoisen luotonannon rahoituksen laajemmista vaikutuksista vuorovaikutukseen muiden kansainvälisten rahoituslaitosten ja muiden rahoituslähteiden kanssa.

Arviointia valvoo ja hallinnoi valmistelukomitea, joka muodostuu EIP:n valtuuston nimittämistä "viisaista henkilöistä" sekä EIP:n ja komission edustajasta. Valmistelukomitean puheenjohtajana toimii yksi viisaista henkilöistä. Valmistelukomitea kokoontuu viimeistään vuoden 2008 ensimmäisellä vuosipuoliskolla.

EIP:n ja komission arviointiyksiköt sekä ulkopuoliset asiantuntijat tukevat valmistelukomiteaa. Nämä ulkopuoliset asiantuntijat valitaan soveltamalla komission tarjousmenettelyä. Valmistelukomiteaa kuullaan toimintaohjeiden ja ulkopuolisten asiantuntijoiden valinnan osalta. Komissio vastaa ulkopuolisten asiantuntijoiden aiheuttamista kustannuksista, jotka kateetaan takuurahaston rahoittamiseen tarkoitetusta budjettikohdasta.

Valmistelukomitean toimittaman lopullisen arviointikertomuksen on sisällettävä selkeitä päätelmiä, jotka perustuvat kerättyihin tietoihin ja muodostavat näin perustan väliarviointia vastaavalle päätökselle siitä, annetaanko vaihtoehtoinen määrä valtuuden jäljellä olevaksi ajaksi, ja mahdollisen lisärahoituksen alueellisesta jakautumisesta.

Arvioinnin laajuus

Arviointi kattaa aikaisemmat lainanantovaltuudet (2000–2006) ja kauden 2007–2013 ensimmäiset vuodet vuoden 2009 loppuun saakka. Siinä tarkastellaan hankerahoituksen määriä ja maksuja maittain sekä teknistä apua ja riskipääomatoimia. Vaikutukset hanke-, ala-, alue- ja maakohtaisesti huomioon ottaen arvioinnin päätelmät perustuvat seuraaviin seikkoihin:

- a) EIP:n toimien merkityksellisyyden ja suorituskyvyn (tehokkuus, vaikuttavuus ja kestävyys) perusteellinen arviointi verrattuna EU:n asiaa koskevissa ulkosuhdepolitiikoissa alunperin asetettuihin alueellisiin erityistavoitteisiin sekä niiden tuottaman lisähyödyn perusteellinen arviointi (toteutettava yhteistyössä EIP:n arviointiyksiköiden ja komission yksiköiden kanssa);
- b) arvio siitä, missä määrin EIP:n toimet vastaavat EU:n asiaa koskevia ulkosuhdepolitiikkoja ja strategioita, sekä niiden täydentävästä luonteesta ja niiden tuottamasta lisähyödystä vuosia 2007–2013 koskevan valtuuden ensimmäisinä vuosina verrattuna kyseisen vuosia 2007–2013 koskevan valtuuden alueellisiin erityistavoitteisiin ja vastaaviin suorituskykyindikaattoreihin, jotka pankin on vahvistettava (toteutetaan yhteistyössä EIP:n ja komission arviointiyksiköiden kanssa);

Näissä arvioinneissa EIP:n toimien tuottamaa lisähyötyä mitataan kolmella tekijällä: tuki EU:n politiikkojen tavoitteille, varsinaisten hankkeiden laatu ja vaihtoehtoiset rahoituslähteet:

- a. analyysi lainansaajien rahoitustarpeista ja lainaottokyvystä sekä muiden yksityisten ja julkisten rahoituslähteiden käytettävyys asiaan kuuluviin investointeihin;
 - b. arvio EIP:n ja komission välisestä yhteistyöstä ja niiden toimien yhteensopivuudesta;
 - c. arvio EIP:n sekä kansainvälisten ja kahdenvälisten rahoituslaitosten ja organisaatioiden välisestä yhteistyöstä ja synergiasta.
-